

i saadan Kreditforening. Ved Lovgivning om saadanne Forhold gælder det i det nuværende Samfund i første Række om at beskytte Kapitalen. Gennem den ærede foregaaende Talers Foredrag gik der stadig en Frygt for, at Kapitalen ikke skulde blive tilstrækkelig skærmet. Hele hans Foredrag gik ud paa, at de, der ejer meget, skal skærmes overfor dem, der intet ejer, og overfor dem, som skal arbejde; disse skulde gennem Sikkerhedsstillelse tvinges til at yde en Førstegrøde af deres Arbejde til Fordel for deres Kapital, som ikke lægger Arbejde ind i selve Virksomheden. Naar man gaar ud fra saadanne Forudsætninger, kan man godt forstaa, at det ærede Medlem havde mange Hvis'er, saa der er ikke stort Haab om, at Lovforslaget bliver gennemført. Men det forekommer mig, at Lovforslaget er undergaaet saadanne Ændringer i Landstinget, at der ikke kan være noget i Vejen for, at Folketinget vedtager det, og hjælper til at skaffe Ejere af Skibe Laan gennem en Kreditforening som den her omtalte. Det vil jeg være med til at arbejde for; det Parti, jeg tilhører, kan slutte sig til Lovforslaget og kan være med til at gøre Lovforslaget færdigt i denne Samling uden Udvalgsbehandling.

Maaske skulde der foretages en enkelt Ændring med Hensyn til at indføre et vist Selvstyre i Kreditforeningen. Der er i Landstinget taget alt for lidt Hensyn til Selvstyret. Bestyrelsen skal vælges paa ubestemt Tid, og et Bestyrelsesmedlem kan ikke afskediges uden Samtykke af Ministeren. Det lader altsaa til, at de, der har sluttet sig sammen for at danne en Skibskreditforening, ikke skal have nogen nævneværdig Indflydelse paa Ledelsen af den Forening, de selv starter, men det forekommer mig, at Lovgivningsmagten saa meget som muligt burde lægge Styrelsen af Foreningens Anliggender i Interessenternes Hænder. De vil derved ogsaa faa Følelsen af Ansvar, idet de ifølge de Statutter, som skal oprettes, vil komme til at svare for de Bestemmelser, de vedtager. Disse Statutter vil formodentlig blive affattet i Overensstemmelse med de Statutter, som findes for de bestaaende Kreditforeninger.

Jeg gaar ud fra, at naar den højtærede Minister for Handel og Søfart har fundet sig foranlediget til at fremsætte et Lovforslag som det foreliggende, har det været, fordi han har anset det for nødvendigt at fremsætte det, og at han paa dets

Vej igennem Landstinget har søgt at paavirke dettes Udvalg, saa Lovforslaget har faaet den Form, hvori det nu foreligger. Der vil derfor ikke være noget i Vejen for at tage det, som det foreligger, og jeg kan ikke være enig med den foregaaende Taler (Birch), som kritiserede det stærkt. Vi bør gennemføre Lovforslaget, maaske med en enkelt Ændring.

Slengerik: Jeg kan ikke nægte, at jeg blev noget imponeret, om jeg saa maa sige, over den Tale, som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) holdt i Anledning af det foreliggende lille Lovforslag. Men hans Tale havde ogsaa en anden Virkning paa mig, den virkede nemlig afskrækkende, saa jeg blev paa det rene med, at man helst maa fatte sig kort, og at man nok kan sige sin Mening alligevel. Jeg skal da saa kort, som jeg er i Stand til det, sige min Mening om det foreliggende Lovforslag. Jeg mener, at vi trænger til en Lov som den, det foreliggende Lovforslag byder paa, at Lovforslaget i Almindelighed indeholder forsvarlige Bestemmelser, at der kunde være enkelte Bestemmelser, som der kunde være Grund til at kritisere og ønske forandret, særlig den Bestemmelse, som den ærede sidste Taler (Johannes Pedersen) nævnedes om Selvstyret; men at vi i øvrigt maa kunne tage Lovforslaget, som det foreligger. Det er ikke min Agt at komme ind paa en Imødegaaelse af noget af det, som det ærede Medlem fra Nyborg sagde, jeg vilde derved kun friste ham til at holde en endnu længere og endnu større Tale, end han holdt før, og jeg vilde blive endnu mere imponeret, end jeg var i Forvejen, og det ønsker jeg ikke at blive.

Hammerich: Jeg kan ligesom den ærede sidste Taler (Slengerik) fatte mig kort, idet jeg efter den ærede første Talers (Birch) Udtalelser betragter det som givet, at denne Sag bliver henvist til et Udvalg, hvad man jo heller ikke kan finde uberetiget. Det kan ganske vist føre til, at Lovforslaget ikke bliver gennemført i Aar; men dertil er der ikke noget at sige. I Løbet af de sidste Aar har dansk Skibsfart vist sig ikke at være udelukket fra at skaffe sig Laan, men har tværtimod aabenbart haft ret let Adgang dertil, og det vil den have ogsaa i kommende Aar. At man ventede med at bane denne nye Vej til om et Aars Tid eller saa, hører ikke til de Ting, der er forkastelige. Under en Nødtilstand kunde man sige, at det drejede